

[Erik Hansen.]

har været i brug i det sidste par år. Kantine er for så vidt også færdig, den er monteret fra a til z med en kapacitet på ca. 200 spisende, men den er billedlig talt puttet i mælpose. Kogeplader og andet husgeråd er smurt ind i olie for ikke at ruste, og mellem de nymalede vægge kunne edderkopperne såmænd udmærket trække deres spind; dørene er låst, der er ro i kantine. På trods af flere henvendelser fra eleverne synes problemet med at få kantine åbnet at være gået i hårdknude. Må jeg bede ministeren prøve på at hjælpe os med at få knuden hugget over og kantine i Ranum åbnet.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Hr. Erik Hansen siger i sin skriftlige begrundelse her i dag, at det har vakt stor utilfredshed blandt eleverne på Ranum seminarium, at den nye kantine endnu ikke er taget i brug. Jeg vil gerne for mit vedkommende tilføje, at jeg finder denne utilfredshed overordentlig berettiget. Jeg er i øvrigt blevet gjort opmærksom på problemet nogle dage inden hr. Erik Hansen stillede sit spørgsmål, idet en af de lærerstuderende over for mig pegede på det urimelige forhold, at kantine stadig ikke er i brug.

Der bliver spurgt, om det er problemer i forbindelse med ansættelsesvilkårene for kantinebestyreren, der er årsag til, at kantine stadig ikke er åbnet. Jeg kan bekræfte, at dette er rigtigt; der har været nogle principielle overvejelser og problemer i forbindelse med besættelsen af denne bestyrerstilling på grund af de konsekvenser, den kunne få for en række andre mere eller mindre lignende kantiner.

Men det er ikke den eneste årsag. Der er ikke hidtil blevet anskaffet service til kantine, og så kan man jo sige, at der ikke er brug for service, før der er en bestyrer, og der ikke er brug for en bestyrer, før der er service osv.; men det kan alligevel undre, at seminariet ikke har kunnet placere en så forholdsvis beskedent udgift som 13.000 kr. inden for en bevillingsramme til inventar, der flere gange er blevet forøget, senest til 660.000 kr. Ved den sidste forøgelse af bevillingen blev det fra ministeriets side udtrykkeligt præciseret, at man nu måtte

prioritere de resterende ønsker inden for denne forøgede bevilling; det gjorde man fra seminariets side og fandt altså andre ting vigtigere end servicet til den tomme kantine.

Det er en sag, jeg ikke er særlig stolt af, det skal jeg villigt indrømme. Jeg skal drage omsorg for, at der omgående sker noget, og skulle der ikke være kommet en løsning inden den 1. marts, skal hr. Erik Hansen ikke høre onde ord fra mig, hvis spørgsmålet bliver gentaget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Knud Bro* til justitsministeren:

„Kan ministeren oplyse, hvornår der kan ventes et forslag om en transplantationslov?“

Knud Bro: Jeg skal ikke gentage mine bemærkninger fra sidst jeg spurgte i denne sag, men har blot ved mit spørgsmål igen villet understrege, at denne sag haster overordentlig meget, fordi der eksisterer en meget belastende situation derved, at man har standset transplantationerne fra døde donorer; det bringer de pårørende og alle andre i sagen i en, synes jeg, meget uhyggelig situation, så jeg beder ministeren om at fremskynde dette arbejde allermest muligt.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Justitsministeriet nedsatte i oktober 1966 et udvalg med den opgave at overveje, om der bør gennemføres lovregler om transplantation af væv fra døde personer, og i bekræftende fald at udarbejde udkast til sådanne regler og til eventuelle supplerende administrative bestemmelser. Udvalget blev anmodet om at søge at fremskynde arbejdet mest muligt, og efter hvad jeg har fået oplyst, er arbejdet i udvalget nu så langt fremme, at betænkning kan forventes afgivet i løbet af foråret eller forsommeren. Når udvalgets arbejde er afsluttet, vil jeg straks gå i gang med at udarbejde et lovforslag.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at fremhæve, at selv om det er af stor betydning at få en hurtig løsning på transplantationsproblemet, må man ikke glemme, at